

РЕШЕНИЕ

№ 467

гр. Варна, 13.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на
тринадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла В. Пенева

Членове: Красимир Т. Василев
Мирела Огн. Кацарска

като разгледа докладваното от Мирела Огн. Кацарска Въззивно гражданско
дело № 20223100500821 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. от ГПК.

Образувано е по жалба с вх. № 06439/01.04.2022 г. на М. Б. Б. - длъжник по изп. дело
№ 220228950400440 по описа на ЧСИ Людмил Станев, рег. № 895 на КЧСИ, с район на
действие ВОС срещу Разпореждане от 22.03.2022 г., с което се оставя без уважение искането
за прекратяване на изп. дело, на основание чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК и за възлагане
разносните върху вискателя С.Б. Бончев.

Твърди се в жалбата, че на 16.03.2022 г. получил ПДИ по изп. д. № 220228950400440
по описа на ЧСИ Людмил Станев, рег. № 895 на КЧСИ, с район на действие ВОС, като на
18.03.2022 г. отправил искане до ЧСИ за прекратяване на изпълнителното производство на
основание чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК, тъй като още преди издаване на изп.л., послужил като
основание за образуване на делото внася за вискателя С.Б. Бончев сумата от 800 лева пред
„Еконт Експрес“ ООД, като възложил на оператора да уведоми получателя за плащането
чрез SMS известяване на телефонния номер му номер 0896735350. Излага се, че вискателят
е известен чрез SMS за паричния превод на 23.02.2022 г., въпреки това същият не се е явил
да получи сумата. Напротив, на 07.03.2022 г. се снабдил с изп. лист за присъдените му
разноски по гр.д. № 8810/2021 г. по описа на ВРС, XLIX състав. Отправя се искане
Разпореждане от 22.03.2022 г., с което се оставя без уважение искането за прекратяване на
изп. дело, на основание чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК да бъде отменено, да се върне делото на
ЧСИ за прекратяване на изпълнителното производство и за възстановяване на всички

събрани суми в полза на жалбоподателя. Претендират се разноси.

Ответникът по жалбата С.Б. Бончев депозира възражение по жалбата в срока по чл. 436, ал. 3 от ГПК, с който изразява становище за неоснователност на същата. Излага, че не е уведомен за изпращането на сумата от 800 лева нито от длъжника, нито от „Еконт Експрес“ ООД. Твърди, че в съобщението на оператора на пощенските услуги грешно е изписано бащиното му име и адреса му. Отправя искане жалбата да бъде оставена без уважение.

ЧСИ Людмил Станев, рег. № 895 на НК, с район на действие ВОС депозира мотиви, на основание чл. 436, ал. 3, изр. 2 от ГПК, с които излага съображения за неоснователност на жалбата. Прилага заверен препис от изп. дело № 220228950400440.

Варненският окръжен съд, като прецени изложените в жалбата съображения и приложените към изпълнителното дело доказателства, приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Обжалвано е действие на ЧСИ, изразяващо се в отказ на ЧСИ да прекрати принудителното изпълнение, обективиран в Разпореждане от 22.03.2022 г. Жалбата е подадена в срок, от процесуално легитимирано да обжалва действието на ЧСИ лице – длъжник по изп. дело, поради което е допустима.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Изпълнително дело № 220228950400440 по описа на ЧСИ Людмил Станев, рег. № 895 на КЧСИ, с район на действие ВОС е образувано на 10.03.2022 г. по молба на С.Б. Бончев и въз основа на изпълнителен лист № 294 от 07.03.2022 г., издаден по гр.д. № 8810/2021 г. по описа на ВРС, XLIX състав. Длъжникът е получил ПДИ на 16.03.2022 г.

С молба вх.№ 05226/18.03.2022 г., длъжникът е поискал съдебният изпълнител да прекрати производството на основание чл. 433, ал. 1 т. 1 от ГПК, поради изплащане на задължението на вискателя преди образуване на изп. дело. ЧСИ е постановил обжалвания отказ за прекратяване на делото на основание чл. 433, ал.1, т. 1 от ГПК, за което длъжника е надлежно уведомен на 24.03.2022 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК изпълнителното производство следва да бъде прекратено, ако длъжникът представи 1/ разписка от вискателя, надлежно заверена, или 2/ квитанция от пощенската станция, или 3/ писмо от банка, от които се вижда, че сумата по изпълнителния лист е платена или внесена за вискателя преди образуване на изпълнителното производство.

Предвидените в чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК случаи на прекратяване на изпълнителното производство се изразяват в плащане на задължението по изпълнителния лист от длъжника преди образуване на изпълнителното дело. Хипотезата на правната норма урежда и начина на това погасяване, като законът свързва прекратяването на изпълнителното производство или с удостоверяване на плащането от страна на вискателя, или с удостоверяването на плащането от страна на институции, на които по закон е възложена такава удостоверителна функция - за банките това е Законът за кредитните институции, а за пощенските станции е Законът за пощенските услуги, тъй като пощенските оператори могат да удостоверяват извършването на неуниверсална пощенска услуга, каквато представлява паричния превод. В случая е депозирана сума, чрез „Еконт Експрес“ ООД, което от своя страна е лицензирано за извършване на пощенски парични преводи на територията на Република България /справка в Търговския регистър и интернет сайта на дружеството/. При това положение, съдът счита, че издадената от ООД разписка за прием на паричен превод се приравнява на такава от

пощенска станция и безспорно установява депозиране на сумата от 800 лева на 22.02.2022 г. от жалбоподателя.

Като се вземат предвид тези изводи на съда, следва да бъде проверено дали разписка № 71880004417755 удостоверява извършено плащане така, както чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК изисква. Съдът намира, че с цитираната разписка плащане не се удостоверява. Въз основа на нея може да се направи извод, че сумата е депозирана на името на кредитора, но липсват доказателства тя да му е била изплатена преди образуване на изпълнителното дело. Както бе посочено по-горе, тълкуването на чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК показва, че в случаите на представяне на разписка от вискателя и квитанция от пощенската станция, разписката/квитанцията следва да удостоверяват, че "сумата по изпълнителния лист е платена", а в случая на представяне на писмо от банка – че "сумата по изпълнителния лист е внесена" за вискателя. Това е така, защото, за разлика от внесената на открита на името на кредитора банкова сметка, изпратената чрез пощенски превод, в това число и чрез „Еконт Експрес“ ООД, може да остане неполучена. Справка в Общите условия за предоставяне на услугата - пощенски парични преводи от „Еконт Експрес“ ООД /налична на интернет страницата на дружеството/ сочи, че инициран от подателя паричен превод може да му бъде върнат обратно по негово искане /чл. 34.3 от ОУ/. Общите условия уреждат и условията, при които сумите по пощенските преводи се връщат на подателя. Следователно, за да се приеме, че е налице хипотезата на чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК, длъжникът следва да докаже не само изпращането на пощенския превод, но и получаване на сумата от вискателя. Това в случая не е направено. Разписката, въз основа на която длъжникът иска прекратяване на изпълнителното дело, не удостоверява плащане на сумата. Ето защо и съдът приема, че не са налице условията на цитираната правна норма за прекратяване на изпълнителното производство.

Не може да бъде приета и хипотезата на жалбоподателя за „кредиторово бездействие“ – чл. 95 от ЗЗД. Няма годни доказателства, от които безспорно да се установява, че фактът на внасяне на сумата на името на вискателя чрез „Еконт Експрес“ ООД е узнат от последния. От представената справка от оператора на пощенски парични преводи /лист 10/ е видно, че съгласно електронната база данни получател по паричен превод № 71880004417755/22.02.2022 г. е известен с SMS на дата 23.02.2022 г., като до 17.03.2022 г. паричният превод не е потърсен от получателя и е пренасочен в офис Аксаково. Не се установява обаче на кой телефонен номер е изпратен въпросният SMS, който е неговият титуляр и дали вискателят действително е получил такъв. Още повече, че от Общите условия за предоставяне на услугата - пощенски парични преводи от „Еконт Експрес“ ООД /чл. 24 – чл. 26/ е видно, че са налице и други възможности за известяване на получателя на паричния превод, които предоставят възможност за снабдяване с безспорни доказателства за уведомяването /телефонен разговор, който се записва, обратна разписка и служебно известие в пощенската кутия/.

Настоящата инстанция намира, че действително длъжникът е направил опит да погаси задължението си преди образуване на изпълнителното дело, но реално такова не е настъпило. Паричните задължения са „носими“ по смисъла на чл. 68, б. "а" от ЗЗД и длъжникът е този, който следва да направи необходимото, за да погаси своето задължение. Изключение от това е случаят на неосказване на съдействие за погасяване на задължението от страна на кредитора. Тогава приложима става разпоредбата на чл. 97, ал. 1 от ЗЗД и действията на длъжника за освобождаването от задължението му поради забава на кредитора се изразяват в предаване на "нещо" /предмета на задължението/ за пазене в банка или в съда по мястото на изпълнение, каквито в случая действия не са извършвани, за бъде приложена и тази разпоредба.

С оглед на изложените мотиви съдебният състав приема, че правилно и законосъобразно съдебният изпълнител е отказал производството по изпълнението да бъде

прекратено, тъй като от представените към възражението на длъжника документи не се установява хипотезата на чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК, поради което и жалбата на М. Б. Б. следва да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на спора ответникът по жалбата е отправил искане с правно основание чл. 78, ал. 3 от ГПК за присъждане на направените по делото разноси, поради което жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати сумата от 200 лева, представляваща адвокатско възнаграждение, съобразено с разпоредбата на чл. 11, предл. първо от Наредба 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 06439/01.04.2022 г. на М. Б. Б. - длъжник по изп. дело № 220228950400440 по описа на ЧСИ Людмил Станев, рег. № 895 на КЧСИ, с район на действие ВОС срещу Разпореждане от 22.03.2022 г., с което се оставя без уважение искането за прекратяване на изп. дело, на основание чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА М. Б. Б., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, ***** да заплати на С.Б. БОНЧЕВ, ЕГН *****, с адрес: гр. ***** сумата от 200 /двеста/ лева, на основание чл.78, ал. 3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____